

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651353623376.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Om det Første stycke.

DEn hellige Schriff giffuer til kende at Mose oc Elias vaare dødelige mennisker her paa Iorden/ som du oc ieg ere. Thi fra det andet Capitel i den anden Mose bog bescreffuis Mose Fødsel/ leffnet/ embede synd oc død etc. ind til det siste Capitel i den femte Mose bog. ||

Disligiste fra det søttende Capitel/ i den første Konge bog/ oc til det tredie Capitel i den anden Konge bog bescreffuis Elie leffnet/ embede/ bestandighed oc bort ferd til himmelen.

* Christus loffuer dem baade vdi Euangelio/ som tho tro tienere/ hand tager Mose til vidne mod de Zaduceede oc i andre steder/ oc hand ligner S: Hans Baptist ved Eliam/ som er nu langt at tale om.

* Det er nock i denne sted/ at vide at de vaare dødelige mennisker/ Oc alligeuel end dog de bleffue regnede der faare/ saa giffue de dog til kende met denne deris obenbarelse/ at de ere icke døde/ men henførde vdi it andet leffnet/ Der til met giffue de ocsaa til kende/ at der er it andet liff atskilligt fra dette liff huor fra de ere bortførde oc leffue nu i det andet liff. ||

* Thi det var dem icke muligt huercken Mose eller Elias/ at de kunde haffue bleffuit i dette liff/ ind til den stund/ vdi huilcken de obenbaredis her paa Thabor bierg/ effterdi at de haffue veret saa mange hundrede Aar vdaff denne Verden/ oc vden ved dette liff/ oc de leffue alligeuel/ oc lade sig see at de leffue oc at de vaare aldrig rettelige døde.

* Thi huer aff dem haffue sit vidnesbyrd i den hellige schriff at de bleffue legemlige frelste oc henførde met liff oc Siel.

* Om Mose finder mand vdi hans siste bogs siste Capitel/ at Gud selff iordede hannem. Thi saa staar der screffuit/ Mose stigede op aff Moabs Marck paa det Bierg Nebo/ offuen paa taapen aff Phisga tuert offuer fra Ierico/ oc hand døde der effter Herrens befalning/ som iordede hannem i en dal || vdi Moabs land/ oc inted Menniske fick hans graff at vide etc/ Vdi Iudæ sendisbreff staar screffuit at Michael engel trettedis met Dieffuelen om Mose legeme/ vden tuil for den 215 sag skyld/ at Dieffuelen vilde holde Mose i døden/ men hand kunde icke/ der Gud befalede at hand skulde legemlige føris op til Himmelen.

* Om Elia finder mand vdi den anden Konge bogis andet Capitel/ at vdi Elizei oc halfftediesinds tiue mends neruerelse/ som vaare Propheternis Discipler/ bleff Elias optagen hoss Iordan/ i en huirreluind til Himmelen/ det som Elizeus saa/ oc robte til hannem. Min Fader Min fader Israels vogen/ oc hendis Reysener/ oc hand saa icke mere til hannem.

* Her maatte nogen sige/ bleffue || disse tho aleniste saa bortførde? Suar/ den hellige Schriff taler ocsaa om tho andre/ faar Syndfloden/ som ere Abel oc Enoch. Thi om Abel/ staar der saa screffuit/ i den første Mose bogs fierde Capitel/ at strax effter hand vaar ihuelslagen aff sin broder/ predickede Gud/ om hans blod/ at hand vaar icke død men leffuede oc robede effter heffn/ oc Apostelen til de Ebreer i det elleffte Capitel/ scriffuer at Abel taler end nu/ alligeuel hand bleff død.

* Om Enoch finder mand vdi den første Mose bogs fierde Capitel/ at hand bleff bortført til Himmelen/ Saa ere de dog fire i det minste/ tho faar oc tho effter Syndfloden/ fom ere vidnesbyrde om det euige liff hoss alle Guds vdualde.

* Der som nogle vilde tuile om || Mose/ da staar her en obenbarlig text/ at Mose obenbaredis her i æren met Christo.

* Der faare bør oss aldri at forglemme denne merckelige Historie/ men steden setter oss dette Billede faar øyen vdi al modgong/ at icke Christus aleniste/ men ocsaa Mose oc Elias haffde met hannem huer ith skinnende Ansict som Solen/ oc Kleder huidere end Sne. Thi for denne sag skyld døde Christus oc løsde oss igen/ loed oss døde/ gaff oss sit ord/ oc sin naduere/ at vort liff icke skal bliffue vdi døden/ men skal komme hen til det euige liff oc til den euige Ære.

* Saa komme Mose oc Elias der hen/ i det/ at de trode paa Quindens velsignede Sæd/ huor ved/ de trøstede sig/ oc hengde ved Guds ord/ oc bekende det/ oc leffuede saa i Guds fryct oc || effter hans vilie/ vaare taalmodige oc offuermaade saa al dette liffuis elendighed/ ved haabet til det euige liff.

216

* Dette exempel bør oss at effter følge oc husuale oss vdi Guds Søn/ vdi huilcken wi ere døbte/ lader oss der faar leffue vdi Guds fryct oc taalmodighed/ lader oss bede Gud om hans Naade/ oc om hans vilie at den maatte ske/ da bliffue wi lige saadanne som Mose oc Elias/ som lidde vel meget ont her paa Iorden/ men siden bleffue de obenbaredis vdi ære

hoss vor Herre Iesum Christum/ Faderen
ske loff oc ære til euig tid
Amen. ||